
46 . Feldioara | Județ: Brașov | Punct: Marienburg | Anul: 1994

Anul: 1994

Cod RAN: 40964.05

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Categorii sit: Apărare (construcții defensive)

Autori: Adrian Ioniță

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București

Cercetările arheologice de la Feldioara

Raport

Feldioara se află pe malul stâng al Oltului la 17 km NV de Brașov, suprapunând o uriașă cetate de pământ de la care își trage și numele (Fold - pământ, var = cetate, în lb. maghiară). Cetatea de pământ datează probabil din epocă hallstattiană sau Latène. Numele german al așezării Marienburg amintește de Cetatea "Sf. Maria" patroana Ordinului teuton al cărui sediu în perioada șederii lor în Țara Bârsei (1211-1225) se pare că s-a aflat aici.

Cercetările vizând mai multe puncte au început în anul 1990 sub conducerea regretatului dr. Radu Popa, continuând până în prezent.

Punctul necropolă (D - sigla de șantier) aflat în piațeta de aproximativ 60 m / 25 m, situată între biserica evanghelică și casa parohială, reprezintă segmentul estic al unui cimitir cuprinzând mai multe sute de morminte, din păcate multe dintre ele inaccesibile cercetării arheologice din motive obiective.

S-au descoperit până în prezent 106 morminte cu 116 indivizi (2 morminte triple și 6 duble), dintre care 11 morminte au fost descoperite în campania 1994. S-a săpat o suprafață totală de 529 m.p. dintre care 105 m.p. în 1994. Stratigrafic întâlnim nivelele: neolitic, bronz, Hallstatt, Latene, roman și medieval.

Necropola este orientată în șiruri și atrage atenția prin ritualul funerar special în ceea ce privește amenajarea gropii. Ritualul standard, în cazul adulților este următorul: groapă în trepte, groapa mare rectangulară cu colțuri ușor rotunjite (2 m / 1 m), adâncă de 0,60 m, după care urmează o groapă mai mică, pe care am denumit-o fosă de formă ușor trapezoidală, iar în dreptul craniului o nișă rectangulară sau trapezoidală. Dimensiunile fosei sunt în general ceva mai mari decât ale corpului uman care urma a fi depus, iar adâncimea variază între 20-35 cm. Sicriul lipsește, decedații fiind înveliți probabil într-un giulgiu și depuși în decubit dorsal, brațele întinse pe lângă corp, picioarele întinse, orientarea lor fiind riguroasă VE. În literatura de specialitate pentru nișă se mai întâlnește și termenul de loje cefalică sau groapa este denumită antropomorfă.

Inventarul, destul de sărac, constă doar în monede, cu o singură excepție, un inel de buclă cu capătul întors în formă de "S". S-au găsit în total 18 monede, 12 romane provenite din așezarea romană pe care necropola o suprapune și 6 medievale (3 în campania 1994). Monedele medievale sunt din categoria denarilor maghiari anonimi emiși conform catalogului lui Huszar în a doua jumătate a sec. al XII-lea în timpul regilor Geza II, Ștefan III și Bela III (1172-1196).

Termenul postquem al necropolei îl reprezintă ultimii ani ai domniei lui Geza II (1141-1161), iar cel antequem îl reprezintă sosirea cavalerilor teutoni (1211) la Feldioara.

Prin ritualul specific de înmormântare și analogiile pe care acesta le are în mediul săsesc transilvănean, precum și în Occident, necropola aparține primului val de colonizare germană în Transilvania, care se întinde încă din sec. al XII-lea și în Țara Bârsei.

Informații suplimentare online

[Raportul 46 din cronica.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)
